

MAIORESCU, IOAN

Profesor

N. 29 aug. 1811, Crăciunelu de Jos,
Alba - m. 5 sept. 1864, București.

Numele de stare civilă: Ioan Trifu.

A urmat școala primară în satul natal; Gimnaziul la Blaj (1828); Teologia, la Oradea (1835); Seminarul la Pesta. Doctoratul în istorie și filologie, la Viena.

A fost profesor la Cerneți, Mehedinți (1836) și apoi profesor de istorie și director al Școlii Centrale din Craiova (1837-1848); inspector general al școlilor din Oltenia; agent diplomatic al guvernului revoluționar de la 1848 al Țării Românești, pe lângă Dieta germană de la Frankfurt pe Main; translator de limba română la Ministerul de Justiție din Viena; *Prezident* la Obșteasca Epitropie (1854); director la Eforia Instrucțiunii Publice (1859-1961); profesor la Școala Superioară de Litere din București.

A pledat pentru înlocuirea alfabetului chirilic cu cel latin și adoptarea unei ortografii fonetice. A recomandat limba populară, ca sursă de îmbogățire și perfecționare a limbii literare. A fost continuator al lui I. Budai-Deleanu și predecesor al lui T. Cipariu, A.T. Laurian și Aron Pumnul.

Opera: **Asupra ortografiei românești** (1838); **Studii asupra limbii române** (1848); **Itinerar în Istria și vocabularul istriano-român** (1856; 1874); **Dezvoltarea drepturilor Principatelor Moldo-Române în urma Tratatului de la Paris din 30 mart. 1856** (Bruxelles, 1857); **Starea instrucțiunii publice în România de Sus la finitul anului școlastic 1860-1861** (1861).

